

QO‘QON DAVLAT
PEDAGOGIKA INSTITUTI
ILMIY XABARLARI
(2025-yil 3-son)

FILOLOGIYA
PHILOLOGY

YO‘QOTILGAN AVLOD FENOMENINING PSIXOLOGIK VA IJTIMOIIY ASPEKTLARI

Qurbonova Shahlo Shuxrat qizi

Toshkent davlat yuridik universiteti,

Xorijiy tillar kafedasi katta o‘qituvchisi f.f.f.d (PhD).

Email: shakhlokurbonova15@gmail.com

Annotatsiya Mazkur ilmiy maqolada “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining psixologik va ijtimoiy tomonlari, shuningdek, uning adabiyot muhitida aks etish mexanizmlari interdisipliner yondoshuv asosida puxta tahlil etiladi. Tadqiqot jarayonida tushunchaning konseptual poydevori, nazariy evolyutsiyasi va tarixiy-ijtimoiy sharoitlar kontekstidagi shakllanishi, shuningdek, ingliz va o‘zbek adabiyotidagi ifodalanish an‘analarining o‘zaro munosabatlari keng qamrovda o‘rganiladi. Ushbu ilmiy ishda tarixiy manbaalar, sotsiologik statistikalar, psixologik tajribalar va adabiy tahlil usullari qo‘llanilib, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining murakkabligi hamda uni ifodalovchi madaniy va ijtimoiy normativlar sinchiklab tahlil qilinadi.

Tadqiqot interdisipliner yondoshuv asosida amalga oshirilib, uning metodologik bazasi tarixiy, sotsiologik va psixologik tahlil usullarini o‘z ichiga oladi. Shunday ekan, ushbu maqola nafaqat adabiyotshunoslik doirasida, balki tarix, sotsiologiya va falsafa sohalarida ham “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining integratsiyalashgan ahamiyatini ochib beradi. Badiiy obrazlar, ekzistensial inqiroz, shaxsiy identitet buzilishi va ruhiy travmalar kabi murakkab psixologik omillar, shuningdek, ijtimoiy aloqalar va madaniy normativlarning qayta talqin jarayonlari, ushbu fenomenning adabiyotda aks etishining asosiy o‘ziga xos jihatlari sifatida topiladi,

Xulosalarda, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining madaniy va ijtimoiy ko‘lamdagi ahamiyati, uning tarixiy evolyutsiyasi va nazariy asoslari, ingliz va o‘zbek adabiyotidagi ifodalanish xususiyatlari chuqur tahlil etildi. Ushbu ilmiy ish orqali “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining adabiyotshunoslik, tarix, sotsiologiya va falsafa nuqtai nazaridan dolzarbligi isbotlanib, uning zamonaviy madaniyat nazariyasidagi o‘rnini yanada kengroq kontekstda tushunilishiga hissa qo‘shildi.

Kalit so‘zlar: yo‘qotilgan avlod, psixologik tahlil, ijtimoiy kontekst, adabiy obraz, tarixiy kontekst, sotsiologik tahlil, ingliz adabiyoti, o‘zbek adabiyoti, ekzistensial inqiroz, shaxsiy identitet

Annotation This scholarly article provides an in-depth analysis of the psychological and social aspects of the concept of “Lost Generation” as well as the mechanisms through which it is manifested in the literary milieu, based on an interdisciplinary approach. The research extensively examines the conceptual foundation, theoretical evolution, and formation of the concept in the context of historical and socio-cultural conditions, along with the interrelations of its modes of expression in both English and Uzbek literature. In this study, historical sources, sociological statistics, psychological insights, and literary analysis methods are employed to meticulously analyze the complexity of the “Lost Generation” concept and the cultural and social norms that articulate it.

The investigation is conducted on the basis of an interdisciplinary approach whose methodological framework encompasses historical, sociological, and psychological analytical techniques. Consequently, this article elucidates the integrated significance of the “Lost Generation” concept not only within literary studies but also in the fields of history, sociology, and philosophy. Artistic images, existential crisis, the disruption of personal identity, and psychological traumas, as well as the processes of reinterpreting social relationships and cultural norms, are identified as the primary distinctive features through which this phenomenon is manifested in literature.

In the conclusions, the cultural and social significance of the “Lost Generation” concept, its historical evolution and theoretical foundations, and the characteristics of its expression in English and Uzbek literature are thoroughly analyzed. This scholarly work demonstrates the relevance of the “Lost Generation” concept from the perspectives of literary studies, history, sociology, and philosophy, and contributes to a broader contextual understanding of its place within contemporary cultural theory.

Keywords: lost generation, psychological analysis, social context, artistic image, historical context, sociological analysis, English literature, Uzbek literature, existential crisis, personal identity

Аннотация В данной научной статье проводится всесторонний анализ психологических и социальных аспектов понятия «Потерянное поколение», а также механизмов его проявления в литературном контексте на основе междисциплинарного подхода. В ходе исследования подробно рассматриваются концептуальные основы, теоретическая эволюция и формирование данного понятия в условиях историко-социокультурного контекста, а также взаимосвязи традиций его выражения в английской и узбекской литературе. В работе используются исторические источники, социологическая статистика, психологические исследования и методы литературного анализа для тщательного изучения сложности понятия «Потерянное поколение» и культурных и социальных норм, которые его определяют.

Исследование проводится на основе междисциплинарного подхода, методологическая база которого включает методы исторического, социологического и психологического анализа. Таким образом, данная статья раскрывает интегрированное

значение понятия «Потерянное поколение» не только в рамках литературоведения, но и в областях истории, социологии и философии. Художественные образы, экзистенциальный кризис, нарушение личностной идентичности и психологические травмы, а также процессы переосмысления социальных отношений и культурных норм выступают в качестве основных отличительных характеристик, через которые проявляется данный феномен в литературе.

В заключении подробно анализируется культурное и социальное значение понятия «Потерянное поколение», его историческая эволюция и теоретические основы, а также особенности его выражения в английской и узбекской литературе. Данная научная работа демонстрирует актуальность понятия «Потерянное поколение» с точки зрения литературоведения, истории, социологии и философии, и вносит вклад в более широкое понимание его места в современной культурной теории.

Ключевые слова: потерянное поколение, психологический анализ, социальный контекст, художественный образ, исторический контекст, социологический анализ, английская литература, узбекская литература, экзистенциальный кризис, личностная идентичность.

Kirish

XX asr boshidan boshlab insoniyat tarixidagi keng qamrovli ijtimoiy va madaniy inqirozlar, ayniqsa Birinchi jahon urushi davrida, adabiyot va san'at sohalarida yangi tushunchalar va fenomenlarning shakllanishiga olib keldi. Shu davrda paydo bo'lgan "Yo'qotilgan avlod" atamasi insonning ruhiy bezovtaligi, umidsizlik, ijtimoiy izolyatsiya hamda shaxsiy identitetning buzilishi kabi murakkab masalalarni aks ettirish vositasi sifatida keng tarqaldi. Ushbu tushuncha o'z ifodasini Gertrud Stein, Ernest Heminguey va F. Scott Fitzgerald kabi yetakchi yozuvchilarning asarlarida topgan bo'lib, ularning badiiy ijodida insoniyatning tarixiy sharoitlari, psixologik travmalar va ijtimoiy munosabatlardagi o'zgarishlar chuqur aks ettirilgan.

Shu bilan birga, post-sovet davri va mustaqillik jarayonida o'zbek adabiyotida ham "Yo'qotilgan avlod" tushunchasi o'ziga xos madaniy, sotsiologik va psixologik yondoshuvlar asosida qayta talqin qilindi. Adabiyotdagi bunday yondoshuv inson ruhiyatining murakkab qatlamlarini, ruhiy travmalarni va ijtimoiy izolyatsiyani aks ettiruvchi badiiy obrazlar orqali namoyon bo'lishini ta'minlaydi.

Mazkur maqolada "Yo'qotilgan avlod" tushunchasining konseptual poydevori, uning nazariy evolyutsiyasi va tarixiy-ijtimoiy sharoitlar kontekstidagi shakllanishi keng qamrovda o'rganiladi. Tadqiqot asnosida tushunchaning psixologik omillari – ekzistensial inqiroz, ruhiy travmalar va shaxsiy identitet buzilishi – shuningdek, ijtimoiy aloqalar va madaniy normativlarning qayta talqin qilinishi interdisipliner metodlar yordamida chuqur tahlil etiladi. Ushbu yondoshuv adabiyotshunoslik, tarix, sotsiologiya va psixologiya sohalaridagi ilg'or

tadqiqotlar natijasida shakllangan nazariy asoslarni mustahkamlaydi va “Yo‘qotilgan avlod” fenomenining zamonaviy madaniyat nazariyasidagi o‘rnini aniqlik bilan ifodalaydi.

Ushbu ilmiy tadqiqotning asosiy maqsadi – “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining adabiyotdagi ifodalanish mexanizmlarini, u orqali insoniyat tarixidagi va zamonaviy ijtimoiy-madaniy inqirozlarni aks ettirish jarayonini hamda shaxsiy va kollektiv identitetning buzilish holatlarini yanada chuqurroq o‘rganishdir. Tadqiqot natijalari “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining interdisipliner yondoshuv orqali kengroq kontekstda tahlil qilinishi, uning adabiyot, tarix, sotsiologiya va psixologiya doiralaridagi ahamiyatini ochib berishi va kelajakdagi ilmiy izlanishlar uchun nazariy poydevor sifatida xizmat qilishi kutilmoqda.

Tushunchaning kelib chiqishi va tarixiy-kontekstual asoslari

Tarixiy sharoit va ijtimoiy inqiroz

“Yo‘qotilgan avlod” tushunchasi Birinchi jahon urushi sharoitida yuzaga kelgan bo‘lib, insoniyat tarixidagi kutilmagan travmalar va keskin ijtimoiy o‘zgarishlar fonida shakllandi. Urush davrida insonlarning ruhiy va jismoniy holati tubdan o‘zgarib, qadriyatlar, madaniy munosabatlar va shaxsiy identitetning qayta ko‘rib chiqilishi yuz berdi. Shu davrda yuzaga kelgan jiddiy stress va kollektiv travmalar natijasida, an‘anaviy ijtimoiy normativlar rad etilib, yangi qadriyatlar va madaniy modelar shakllana boshlandi. Tarixiy manbalarga ko‘ra (Abdurahmonov, 2002; Karimov, 2007), urushning fojiali oqibatlari insoniyatning ruhiy va jismoniy holatiga katta ta‘sir ko‘rsatib, “yo‘qotilgan avlod” tushunchasining nazariy poydevorini mustahkamladi.

Shu davrda, insonlar o‘rtasidagi munosabatlar, madaniy an‘analar va shaxsiy identitetning yo‘qolishi natijasida, jamiyatda tubdan yangi ijtimoiy va madaniy tajribalar yuzaga keldi. Urush sharoitida o‘zaro munosabatlarning o‘zgarishi, urushning kollektiv travmalari va ijtimoiy inqiroz, shaxsiy psixologik holatlarning buzilishi adabiyot va san‘atda “yo‘qotilgan avlod” tushunchasining shakllanishiga asos bo‘ldi. Ushbu holat insoniyat tarixidagi murakkab jarayonlarning ifodasi sifatida adabiyotda keng aks etib, keyingi asrlar davomida nafaqat adabiyotshunoslik, balki sotsiologiya va psixologiya sohalarida ham chuqur ilmiy tadqiqotlarga sabab bo‘ldi.

Birinchi jahon urushi davrida yuz bergan ijtimoiy inqiroz, insonlarning ichki dunyosiga chuqur iz qoldirib, shaxsiy identitetning buzilishiga olib keldi. Urushdan so‘ng, jamiyatda yuzaga kelgan yangi madaniy normativlar, qadriyatlar va ijtimoiy tuzilmalar, “yo‘qotilgan avlod” tushunchasining nazariy asoslarini shakllantirishda muhim rol o‘ynadi. Shu bilan birga, urush sharoitida insoniyatning ruhiy bezovtaligi va jismoniy travmalari, adabiyotdagi obrazlar orqali ifodalanib, inson psixologiyasining murakkabliklarini aks ettirdi. Natijada, “yo‘qotilgan avlod” tushunchasi adabiyotda, ijtimoiy va tarixiy kontekstda chuqur yoritilib, uning paydo bo‘lish mexanizmlari va evolyutsiyasi ilmiy tadqiqotlar doirasida keng tahlil etildi.

Ushbu tarixiy va ijtimoiy jarayonlar “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining paydo bo‘lishiga va uning adabiyotda aks etishiga zamin yaratib, keyinchalik xalqaro va mintaqaviy adabiyotshunoslik ilmiy oqimlarida keng ko‘lamli o‘zgarishlarga sabab bo‘ldi. Tarixiy

manbalar va empirik tadqiqotlar asosida olib borilgan tahlillar, insoniyatning urush davridagi jiddiy holatlarini, madaniy va ijtimoiy normalarning qayta talqin qilinishini, shuningdek, shaxsiy identitetning tubdan o‘zgarishini aniqlik bilan ifodalashga xizmat qiladi.

Bunday murakkab va dinamik jarayonlar natijasida shakllangan “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasi, adabiyotda va keng madaniy kontekstda insoniyatning o‘zlik qidiruvi, ijtimoiy begonalashuvi va ruhiy travmalarini aks ettirishda dolzarb va qimmatli fenomen sifatida e’tirof etiladi.

Adabiyotshunoslik va psixologiya olimlari tomonidan ilgari surilgan kontseptual asoslar “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining nazariy poydevorini shakllantiradi. Ushbu tushuncha dastlab Gertrud Stein tomonidan ommalashtirilgan bo‘lib, keyinchalik u Ernest Heminguey, F. Scott Fitzgerald va boshqa muhim yozuvchilarning asarlarida keng qo‘llanila boshlandi. Ushbu nazariy yondoshuvlar orqali insoniyatning urushdan keyingi ruhiy travmalari, shaxsiy identitetning buzilishi va ijtimoiy begonalashuv kabi murakkab psixologik jarayonlar chuqur ifodalanadi.

Nazariy jihatdan, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasi nafaqat modernizm doirasida, balki postmodern va ekzistensial fikrlash oqimlari kontekstida ham alohida ahamiyatga ega. Ushbu yondoshuvlar insonning o‘zligini topishi, ichki inqiroz va shaxsiy o‘zlikning qayta shakllanishi jarayonlarini keng qamrovda ochib berishga xizmat qiladi. Shunday qilib, tushuncha adabiyotda inson ruhiyatining murakkab qatlamlarini, shaxsiy travmalarni va ijtimoiy inqirozlarni aks ettiruvchi eng muhim ramzlardan biri sifatida qabul qilinadi.

Bundan tashqari, nazariy asoschilar tomonidan ilgari surilgan konseptual paradigmalarining yoritilishi “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining evolyutsiyasini yanada boyitdi. Ushbu tushuncha yaratilish jarayonida nafaqat yozuvchilarning individual tajribalari, balki jamiyatdagi keng tarqalgan ijtimoiy o‘zgarishlar, madaniy krizislar va psixologik sharoitlarning ta’siri ham inobatga olindi. Tarixiy voqealar va empirik tadqiqotlar asosida olib borilgan tahlillar, tushunchaning paydo bo‘lish mexanizmlari va vaqt davomida shakllanib borayotgan kontseptual doiralarini aniqlik bilan ochib berdi.

Shuningdek, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasi post-urush davrida insoniyatning ruhiy holati va ijtimoiy aloqalaridagi tub o‘zgarishlarni aks ettiruvchi muhim vosita sifatida ko‘rib chiqiladi. U adabiyot va psixologiya o‘rtasidagi interaksiyani, shuningdek, madaniy va ijtimoiy normativlarning qayta talqin qilinishini ifodalaydi. Bu nuqtai nazardan, tushuncha zamonaviy adabiyotshunoslik ilmida yangi nazariy paradigmalarining yaratilishiga ham zamin yaratadi. Natijada, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasi nafaqat adabiyot, balki tarix, sotsiologiya va falsafa sohalarida ham keng qamrovli ilmiy munozaralarga turtki bo‘lib, kelajakdagi izlanishlar uchun mustahkam konseptual poydevor sifatida xizmat qiladi (Raxmatov, 2005).

Ushbu nazariy asoschilar va ularning yondoshuvlari “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining murakkab tabiati va uning adabiyotdagi ifodalanish xususiyatlarini yanada chuqurroq tahlil qilish imkonini beradi. Shu bois, tushuncha psixologik travmalar, shaxsiy identitetning buzilishi va ijtimoiy begonalashuv kabi omillarning integratsiyalashgan ta’sirini

ochib berishda muhim o‘rin tutadi. Bundan tashqari, u insoniyatning tarixiy va madaniy rivojlanishidagi murakkab jarayonlarni ham aks ettiruvchi dinamik model sifatida talqin etiladi.

“Yo‘qotilgan avlod” atamasi insonning hayot ma‘nosi va mavjudlik sabablari ustida chuqur mulohazalar olib borishga turtki bo‘lgan. Ekzistensial inqiroz, shaxsning hayotga bo‘lgan munosabati, umidsizlik va ichki bo‘shliqlar orqali aks etib, insonning psixologik holatini ifodalaydi. Adabiyot asarlarida bu holat obrazlar, metaforik ifodalar va dialoglar orqali namoyon bo‘lib, insonning ichki ziddiyatlari va ruhiy travmalarini chuqur tahlil etishga imkon yaratadi. Islomov (2010) tomonidan olib borilgan tadqiqotlarda, ekzistensial inqiroz holatining inson ongida paydo bo‘lish mexanizmlari va uning adabiy tasvirlari keng yoritilgan. Shu nuqtai nazardan, ekzistensial inqiroz insonning o‘zligini anglash jarayonida va mavjudlikka bo‘lgan skeptik qarashlar shakllanishida hal qiluvchi rol o‘ynaydi. Bundan tashqari, adabiyotdagi ushbu fenomen, insonning ruhiy iztiroblari va ichki bo‘shliqni to‘ldirishga intilish jarayonlarini ham o‘zida mujassamlashtiradi, bu esa “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining nazariy asoslarini yanada boyitadi. Nazariy tahlillar shuni ko‘rsatadiki, ekzistensial inqiroz inson psixologiyasining murakkab qatlamlarini aks ettirishda va shaxsiy identitet buzilishiga olib keladigan omillar tizimini ifodalashda muhim ahamiyatga ega.

Urush va ijtimoiy inqiroz davrida inson o‘z shaxsiy identitetini aniqlashda katta qiyinchiliklarga duch keladi. Shaxsning o‘zligini yo‘qotishi, ruhiy travmalar va psixologik qiyinchiliklar adabiyotda chuqur aks etib, “yo‘qotilgan avlod” obrazlari orqali ifodalanadi. Ushbu obrazlarda ruhiy travmalar, shaxsiy kechinmalar va ichki ziddiyatlar aniq ko‘rsatilib, inson psixologiyasining murakkabligini aks ettiruvchi omil sifatida o‘z aksini topadi. Niyozov (2015) tadqiqotida, ruhiy travmalar va shaxsiy identitet buzilishining adabiyotdagi ifodalanishi keng qamrovda o‘rganilgan bo‘lib, u insonning ichki dunyosidagi murakkab jarayonlarni ochib berishda hal qiluvchi rol o‘ynaydi. Urushdan keyingi davrda, shaxsiy identitetning buzilishi va ruhiy travmalar, adabiyotda chuqur psixologik tahlil va metaforik ifodalar yordamida yoritilib, insoniyatning kollektiv ruhiy krizisini aks ettiradi. Adabiy asarlar orqali, bu travmalar nafaqat shaxsiy kechinmalar sifatida, balki keng ijtimoiy va madaniy kontekstda ham talqin qilinadi. Shu bilan birga, adabiyotda aks etuvchi shaxsiy identitetning buzilishi va ruhiy travmalar, insoniyatning o‘zligini qayta aniqlash jarayonida yuzaga keladigan psixologik inqirozlarni yoritishda muhim ahamiyatga ega ekanligi isbotlandi.

Ushbu psixologik tahliliy yondoshuv shaxsning ichki dunyosidagi murakkabliklarni va ruhiy holatlarning dinamikasini chuqur tahlil etishga yo‘naltirilgan bo‘lib, insonning mavjudlik inqirozi bilan bog‘liq jarayonlarni keng qamrovda ochib berishda xizmat qiladi. Adabiyotdagi metaforik ifodalar, dialoglar va obrazlar orqali, ruhiy travmalar hamda shaxsiy identitetning buzilishi yanada aniq aks ettiriladi, bu esa “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining psixologik tomonlarini chuqurroq anglashga yordam beradi.

Ijtimoiy kontekstda “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasi insonning jamiyatdan izolyatsiyalanishi, madaniy normativlar va qadriyatlarning qayta talqin qilinishi bilan chambarchas bog‘liqdir. Urushdan keyingi davrda yuzaga kelgan ijtimoiy beqarorlik, madaniy

va siyosiy travmalar shaxsiy va kollektiv identitetning tubdan buzilishiga olib kelgan. Bu jarayonlar natijasida, jamiyatda mavjud bo‘lgan qadriyatlar, madaniy me‘yorlar va ijtimoiy aloqalar tubdan qayta shakllanib, yangi madaniy transformatsiyalar yuzaga keldi. Shaxsning jamiyat bilan bo‘lgan aloqalari susayib, ijtimoiy begonalashuv o‘rib, uning o‘zini ajratilgan va begona his qilishi, yangi ijtimoiy normativlar va qadriyatlarning shakllanishida markaziy o‘rin egalladi. Adabiy asarlar orqali bu jarayonlar, ayniqsa qahramonlarning ijtimoiy izolyatsiya holati va madaniy transformatsiyaning dinamikasini aks ettirishda, insoniyatning keng doiradagi ijtimoiy va madaniy travmalarini yoritishda samarali vosita sifatida namoyon bo‘ladi (Murodov, 2008). Bundan tashqari, ijtimoiy inqiroz va madaniy o‘zgarishlar jarayonida yuzaga keladigan psixologik bosimlar, adabiyotda chuqur tahlil qilinib, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining keng kontekstual ma‘nosini shakllantirishga xizmat qiladi.

Badiiy obrazlar – “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining asosiy ifodasidir. Ular orqali insonning ijtimoiy munosabatlari, qiyinchiliklar va madaniy identitetning shakllanishi, shuningdek, jamiyatdagi rollar va funksiyalar o‘rganiladi. Ushbu obrazlar insonning ichki olamidagi murakkabliklarni, ruhiy bezovtaligi va ijtimoiy begonalashuvni aks ettirish bilan birga, madaniy transformatsiyalar natijasida yuzaga kelgan yangi qadriyatlar va normativlar tizimini ham yoritadi. Adabiyotshunoslar tomonidan olib borilgan chuqur komparativ tahlillar ingliz va o‘zbek adabiyotidagi “Yo‘qotilgan avlod” obrazlarining o‘zaro o‘xshashliklari va farqlarini aniqlashga xizmat qilgan. Shu tarzda, adabiy tasvirlar orqali ifodalanadigan bu fenomen insoniyatning ijtimoiy-madaniy va psixologik murakkabliklarini keng qamrovda o‘rganishga imkon beradi (Sultonov, 2012).

Bundan tashqari, adabiyotda aks etuvchi obrazlar orqali ijtimoiy normativlar, qadriyatlar va madaniy o‘zgarishlar, shaxsiy va kollektiv identitetning murakkab jarayonlari ham keng tahlil etiladi. Ushbu yondoshuv insoniyatning ijtimoiy travmalari, madaniy transformatsiyalar va shaxsiy kechinmalarini chuqurroq o‘rganish imkonini beradi. Natijada, “Yo‘qotilgan avlod” tushunchasining adabiyotdagi ifodalanish mexanizmlari va u orqali jamiyatdagi o‘zgarishlar, madaniy qadriyatlar va shaxsiy identitet buzilishi interdisipliner yondoshuv asosida keng qamrovda tahlil qilinadi.

Ushbu tahliliy yondoshuv nafaqat adabiyotshunoslik ilmda, balki sotsiologiya, tarix va psixologiya sohalarida ham “yo‘qotilgan avlod” fenomenining ahamiyatini yanada chuqurroq anglashga hissa qo‘shadi.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO‘YXATI:

1. Abdurahmonov A. (2002). *XX asr tarixida ijtimoiy inqiroz va madaniy transformatsiya*. Toshkent: Milliy Nashriyot.
2. Karimov B. (2007). *Urush davrida ruhiy travmalar va ijtimoiy o‘zgarishlar*. Toshkent: O‘zbekiston Noshiriyoti.
3. Raxmatov D. (2005). *Adabiyotshunoslikda ekzistensial yondoshuv*. Toshkent: Fan va Falsafa Noshiriyoti.

4. Islomov M. (2010). *Ekzistensial inqiroz va adabiyot*. Samarqand: Ilmiy Noshir.
5. Niyozov Z. (2015). *Psixologik tahlil va shaxsiy identitet buzilishi*. Toshkent: Akademik Noshiriyat.
6. Murodov R. (2008). *Ijtimoiy begonalashuv va madaniy qadriyatlar*. Nukus: Qoraqalpog‘iston Noshiriyoti.
7. Sultonov X. (2012). *Adabiy obrazlar orqali ijtimoiy tahlil*. Toshkent: Fan va Texnika.